În SUA a apărut „Enciclopedia matematică a noțiunilor Smarandache"!

– autorul este un… jurist, matematician autodidact din România

La prestigioasa editură americană „Educational Publisher Inc." din orașul Columbus, capitala statului federal Ohio, a apărut o enciclopedie dedicată unor „noțiuni de tip Smarandache" din matematică – cele din Teoria Numerelor (cei interesați pot accesa această lucrare valoroasă la următoarea adresă electronică de serviciu al lui Florentin Smarandache: http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/EncyclopediaSmNotions.pdf).

Cel care a introdus aceste noțiuni matematice care îi poartă numele, este vâlceanul Florentin Smarandache, născut la 10.12.1954 în Bălcești, absolvent al Liceului Pedagogic din Râmnicu Vâlcea, șef de promoție al Facultății de Științe, Secția Informatică, a Universității din Craiova, acum profesor universitar doctor la Facultatea de Matematică și Științe a Universității „New Mexico" din orașul Gallup, statul federal New Mexico, din sud-vestul SUA, cu dublă cetățenie, română și americană, despre ale cărui realizări științifice, dar și literare (fiind fondatorul „Paradoxismului" – o mișcare de avangardă creată în 1980 în România, chiar în Bălcești, și devenită internațională, după 1990!), ziarul nostru a publicat în mod constant de 10 ani, dânsul fiind, corespondent onorific al cotidianului „Monitorul de Vâlcea".

Marius Coman

Un jurist întors la prima sa dragoste – matematica!

Fiind vorba despre opera unui paradoxist, autorul acestui volum enciclopedic de matematică, de 136 de pagini, în mod paradoxal, nu este un matematician de profesie, ci… jurist!

Da, ați citit bine, Marius Coman, născut în 25.12.1968, în Ploieşti, olimpic la matematică în clasele gimnaziale, deşi a urmat Liceul de Matematică-Fizică „Mihai Viteazul” din Ploieşti, a avut neşansa de a avea în liceu profesori de literatură şi de istorie cu mai mult har decât cei de matematică, aşa că „a schimbat macazul” (vorba ceea: „A-ntors-o, ca la… Ploieşti!”) şi a absolvit Facultatea de Drept a Universității Româno-Americane din Bucureşti, pe care a terminat-o în avans, pentru că reuşit să aplice cu succes formula „2 în 1”, promovând într-un singur an examenele anilor III şi IV de studiu, după care a urmat un masterat în Drept comunitar şi internațional la Universitatea „Nicolae Titulescu” din Bucureşti, promovat cu media 9,50.

Nu a lucrat însă ca jurist, ci ca… redactor de carte juridică, la o editură bucureşteană. Dar, pe parcurs, şi-a redescoperit pasiunea pentru matematică, astfel că, pentru a reveni la dragostea dintâi, a renunțat la programul întreg de lucru de la editură şi a devenit doar colaborator al acesteia. Astfel a putut să acorde matematicii o bună parte din timpul său – în principal „Teoriei Numerelor” şi în special numerelor prime şi pseudoprime.

A publicat pe site-ul „viXra.org” (o arhivă ştiințifică electronică) 36 de articole de matematică şi 61 pe site-ul „oeis.org” („On-Line Encyclopedia of Integer Sequences” – Enciclopedia online a şirurilor de numere întregi).

Având experiența unui redactor de editură, ştia cum se redactează o carte, astfel că a îndrăznit să scrie o primă carte cu caracter enciclopedic, care tratează un sector din Teoria Numerelor – cel al numerelor întregi, intitulată „Enciclopedia matematică a claselor de numere întregi”. Cartea i-a fost publicată, în limba română, în anul 2013, de către o prestigioasă editură ştiințifică din SUA: „Educational Publisher Inc.” (Editura educațională) din Columbus, Ohio.

Apropo de Teoria Numerelor, din ce-ați învățat în şcoală, poate vă mai amintiți că există numere reale, numere imaginare, numere complexe, numere întregi, numere fracționare, numere pare, numere impare, numere pozitive, numere negative, numere raționale, numere iraționale şi vă întrebați dacă este rațional să existe o disciplină matematică numită chiar „Teoria Numerelor”.

Dacă accesați pe viXra această carte, vă veți cruci când veți vedea câte tipuri (clase) de numere există, dintre care menționez numai câteva, cu denumiri mai deosebite, ca să nu spun stranii: „numere abundente” (şi

„colosal abundente”; „extrem abundente”; „superabundente”), „amiabile” (şi „quasi-amiabile”), „aspirante”, „belgiene”, „briliante”, „deficiente”, „egiptene”, „excesive”, „extravagante”, „fericite”, „figurative”, „frugale”, „intangibile”, „interesante”, „logodite”, „maleabile”, „minunate”, „narcisiste”, „nefericite”, „neobişnuite”, „neuniforme”, „norocoase”, „ondulatorii”, „perfecte” (şi „aproape perfecte”; „hemiperfecte”; „hiperperfecte”; multiperfecte”; „pseudoperfecte”; „quasi-perfecte”; „semiperfecte”; „superperfecte”), „persistente”, „potrivite”, „practice”, „prietenoase” (atât de prietenoase, încât s-au împrietenit şi cu Florentin Smarandcahe, care a introdus un nou tip: „perechi de numere prietenoase Smarandache”!), „primitive”, „rectangulare”, „regulate”, „risipitoare”, „rotunde”, „sociabile”, „solitare”, „sublime”, „triunghiulare”, „umile”, „uniforme” şi „numere… vampir”!

La acestea se mai adaugă un lung şir de clase care poartă nume de matematicieni care încep cu aproape toate literele alfabetului (lipsesc doar cinci litere: I, Q, V, X şi Z).

La numerele prime şi la cele pseudoprime mai apar 55 de clase, dintre care amintim pe cele cu denumiri mai deosebite de clase de numere prime: „numere asigurate”, „circulare”, „echilibrate”, „elitiste”, „gemene”, „izolate”, „plate”, „sexy”, „slabe”, „subțiri”, „tari”, „titanice” şi… „verişoare”!

Aşa că, e clar că ați rămas cu gura căscată şi că este nevoie de o… Teorie a Numerelor, chiar dacă aceasta nu ar reuşi să v-o-nchidă sau v-ar deschide-o şi mai mult!

Indiferent de situație, să mai precizăm că celebrul matematician (fizician şi astronom) german Carl Friedrich Gauss (1777-1855), cu contribuții fundamentale în teoria numerelor, în analiza matematică, în geometria diferențială şi în statistică, supranumit „Prințul matematicienilor” şi „Regele cifrelor”, a spus că „Teoria Numerelor este regina matematicii”.

„Părintele” Teoriei Numerelor este considerat a fi matematicianul francez Pierre de Fermat (1601-1665).

Întâlnire pe Internet cu un… doctor în Teoria Numerelor!

Cum nu poți să navighezi prin Oceanul Numerelor fără să dai şi de „Numerele Smarandache”, juristul pasionat de Teoria Numerelor, încântat de câte „Noțiuni Smarandache” a întâlnit în acest domeniu, l-a abordat pe acesta prin Internet, cu atât mai mult cu cât teza de doctorat al lui Florentin Smarandache a fost chiar din Teoria Numerelor!

Astfel, pasionatul matematician amator, care ştia că în Oceanul Atlantic există o mare, numită „Marea Sargasselor”, a descoperit că şi în Oceanul Numerelor există o mare – „Marea Noțiunilor Smarandache”, deci a considerat că este normal să redacteze o enciclopedie despre noțiunile Smarandache din Teoria Numerelor.

În cele patru pagini ale prefeței cărții sale, intitulate „Enciclopedia matematică a noțiunilor de tip Smarandache din Teoria Numerelor, vol. 1”, autorul justifică necesitatea unei asemenea cărți. În esență, prin această enciclopedie se încearcă a se aduna la un loc lucrările matematice ale lui Florentin Smarandache din Teoria Numerelor şi lucrările matematicienilor din întreaga Lume, inspirate de noțiunile Smarandache. Datorită vastității domeniului, s-a considerat că o asemenea enciclopedie nu poate încăpea într-un singur volum, ci în mai multe.

Acest prim volum este structurat în şase părți: prima cuprinde şirurile şi seriile tip Smarandache; a doua – funcțiile şi constantele tip Smarandache; a treia – conjecturi asupra noțiunilor Smarandache şi conjecturi asupra teoriei numerelor datorate lui Florentin Smarandache [conjectură = ipoteză, prezumție – în matematică, este o afirmație despre care se crede că este adevărată, dar încă nu a fost demonstrată (exemplu de conjectură: „În orice triunghi, suma unghiurilor interioare este de 180^0”)]; a patra – teoreme asupra noțiunilor Smarandache şi teoreme asupra teoriei numerelor datorate lui Florentin Smarandache; a cincea – criterii, formule şi algoritmi de calcul datorate/datorați lui Florentin Smarandache; a şasea – probleme nerezolvate cu privire la noțiunile Smarandache şi probleme deschise din teoria numerelor datorate lui Florentin Smarandache.

În scurta postfață, intitulată „O infinitate de probleme privind Funcția Smarandache”, autorul, pornind de la un articol al lui Florentin Smarandache, în care se combătea afirmația matematicianului polonez Waclaw Sierpinski (1882-1969) că „Dacă Omenirea ar fi veşnică, ar rezolva problemele nerezolvate din matematică”, afirmă că „Întrucât lista şirurilor de numere legate de proprietăți speciale este potențial infinită, se poate construi, doar cu o singură întrebare, o infinitate de probleme nerezolvate.”.

Volumul mai cuprinde două anexe, notate cu „A” şi „B”.

Anexa A cuprinde lista a 20 de tipuri de numere care poartă numele lui Florentin Smarandache: „numere Smarandache”, „numere Smarandache consecutive”, „numere Smarandache-Wellin”, „numere Smarandache-Fibonacci”, „numere Smarandache-Radu”, „numere prietenoase Smarandache”, „numere prime prietenoase Smarandache”, „numere pseudo-Smarandache” (de primul tip şi de al doilea tip), „numere greşite Smarandache”, „numere neputincioase Smarandache”, „numere simple Smarandache”, „numere rele Smarandache”, „numere primitive Smarandache”, „numere Erdős-Smarandache”, “numere Goldbach-Smarandache”, “numere Smarandache-Vinogradov”, “numere perfecte Smarandache” (şi “complet perfecte Smarandache”) şi “numere Smarandache-Ulam”.

Anexa B cuprinde o propunere de noi noțiuni de tip Smarandache, care constituie contribuția originală a lui Marius Coman: „Divizori

Smarandache-Coman” (DSC) şi 7 „probleme deschise” legate de aceşti divizori. Stabilirea acestora are la bază pasiunea lui Marius Coman pentru „numerele pseudoprime Fermat”, în mod special pentru „numerele Carmichael” şi pentru „numerele Poulet” [atenție: Paul Poulet (1887-1946) a fost un matematician autodidact belgian, cu câteva contribuții importante în Teoria Numerelor)!].

Enciclopedia se încheie cu şase pagini de bibliografie, care cuprinde titlurile a: 9 cărți şi 16 articole ale lui Florentin Smarandache; 21 de cărți şi 88 de articole ale diverşilor autori şi coautori din întreaga Lume despre „noțiunile Smarandache”.

În încheiere, mi se pare necesară o mică precizare: parcurgând această carte, precum şi lista articolelor lui Marius Coman, având în vedere şi celelalte două cărți de matematică ale sale, sintagma „matematician amator”, pe care am folosit-o la un moment dat, îmi apare ca inadecvată, pentru că îi poate duce pe unii dintre cititori la ideea de lipsă de profesionalism a matematicianului, chiar dacă eu am avut în vedere sensul latin al adjectivului „amator”, adică sintagma înseamnă „iubitor de matematică”. Având în vedere că el nu a absolvit o facultate de matematică, mai corect ar fi să spun despre dânsul că este un „matematician autodidact” pasionat de Teoria Numerelor”, omologat de o prestigioasă editură ştiințifică americană.

Mircea Monu, "Monitorul de Vâlcea", nr. 3.472, din 20.01.2014.